

Risikoen". Det er da klart, at hvad det koster mindre end 10,000 Kr. for denne Fabrik i Forhold til sin Kollega, der har forsikret, det er sparet, det er en ren Driftsbesparselse. Bærfædet er anvist paa ved sine Forholdsregler at undgaa Ulykkestilfælde, der kunne føre til, at de 10,000 eller maaske et endnu større Beløb komme til Udbetaling. Men efter det ærede Medlems Forslag, saa skulde de 1200 Arbejdere hver betale deres 6 Ore egentlig til Ulykkesforsikringen, og jeg vil dog spørge, hvilken Interesse — uden for den almindelige humane — har dog det paagældende Stibsværst i at foretage saadanne særlige Indretninger ved Driften, at Ulykkestilfælde undgaaes? Vi ønske gennem Loven at give en stærk Spore til alle Foranstaltninger i den Retning, medens det ærede Medlems Forslag efter min Mening giver en Spore i modsat Retning, efter som man paa Forhaand ved, at alle disse Folk ville blive forsørgede, naar de komme til Skade, uden at der derved opstaar nogen som helst Udgift for de paagældende Arbejdsgivere. Udvalget har af Hensyn til Arbejdernes Liv og Blod ikke villet give Afkald paa den økonomiske Interesse. Arbejderne ere det kostbareste Driftsmateriale, som kendes, den levende Arbejdskraft kan i den Henseende ikke beskyttes for meget, og derfor er vort Lovforslag blevet knyttet til Industrien, i Virkeligheden ikke til Arbejdsgiveren; Virksomhederne skulle i første Række bære Byrden. Vi have indrettet det saaledes, at den industridrivende ved at virke for Undgaaelse af Ulykkestilfælde enten sikrer sig imod Udbetaling af Beløbet eller sikrer sig en billig Forsikringspræmie og sikrer sig, at han bliver behandlet paa indvi- duel Maade og ikke slaas sammen med andre, der maaske ikke kunne rose sig af at have foretaget de Foranstaltninger til Undgaaelse af Ulykkestilfælde som han selv. Den, der ikke har truffet disse Foranstaltninger, vil komme til at betale mere, eller saa betingelsesvis Forsikring. Den ene vil endelig ikke komme til at betale for den anden, hvad man ikke med Rette kan sige om det ærede Medlems Forslag, der nu er henvist til Udvalget. Naar vi nu i Udvalget enstemmig have knyttet denne Lov til Arbejdsgiverne, og fremdeles i Overensstemmelse med den højtærede Ministers Henstilling til os have gjort Begyndelsen der, hvor man alle Begne har gjort den, nemlig ved de farefulde Virksomheder, fordi vi have fundet, at det der var paatrængende, nødvendigt at gøre det, og fordi Forslag derom lade sig saa bestemt begrunde, er det dog mærkeligt, at den første og allerbæstentligste Antæ, som det ærede

Medlem for Horsens (Wulff) har rettet mod vort Forslag, er den, at Fiskerne ikke ere medindbefattede, Fiskerne, som ikke have nogen Arbejdsgiver, og hvor der i øvrigt ikke lader sig foretage noget til Forminskelse af Farens og til Undgaaelse af Ulykkestilfælde. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde tænke sig en Ulykkesforsikring, der kun omfattede Fiskerne og ikke Industriarbejderne, men ikke en for Industriarbejdere, som ikke omfattede Fiskerne. Dette undrer mig i høj Grad, thi det er dog klart, at Fiskerne ikke kunde finde Plads i et Forslag, der knytter Forsikringen til et bestaaende Arbejdsforhold. Det ærede Medlem maag ikke tro, at vi ikke i Udvalget føle lige saa varmt for Fiskerne som han, vi have gerne villet indrette en Ulykkesforsikring for Fiskerne, men det kan jo ikke hjælpe, at indrette den ved Hjælp af Arbejdsgiverne, naar der kun gaafte undtagelsesvis er Arbejdsgivere. Efter mit Skøn drejer det sig for Fiskerne om ca. 25 Dødsfald om Aaret, medens Invaliditetstilfældene ere forspindende faa; derimod have vi i vor Lov vistnok 4—500 Ulykkestilfælde for Industriarbejdere, som medføre Død eller fuld eller delvis Invaliditet for hele Livet. Heller ikke fra det Synspunkt set er det, altsaa rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at han, naar vi ikke kunne faa de 20—30 druknede Fiskeres efterladte med, ikke bryder sig om Forslaget, som dog omfatter 70—80,000 Industriarbejdere. Det ærede Medlem kan jo forsøge at indrette noget for Fiskerbefolkningen, det vil vistnok finde god Jordbund her i Tinget. Det kan maaske dreje sig om 100,000 Kr. om Aaret at forsørge forulykkede Fiskeres Enter og Børn. Der kan jo være meget, der taler for, at man træffer en saadan jærlig Ordning. Man har jo truffet en saadan med Hensyn til Fiskernes Assurance af deres Fartøjer med Statstilbud og da Assurancepræmien for deres Ulykkesforsikring er høj paa Grund af den store Fare, de løbe — den er i øvrigt ikke lige høj i de forskellige Landsdele, den er maaske op til 1½ pCt. af Forsikringssummen i visse Egne af Landet, i andre kun ½ pCt.; den varierer altsaa fra 5 til 15. pro mille aarlig — saa kunde der være god Grund til at hde dem et Tilbud og saa til denne Forsikring. Det skulde interessere mig meget, om det ærede Medlem vilde supplere vort Lovforslag med en Understøttelseslov, som giver Fiskerne det samme, som vi foreslaa, men det kan ikke gøres med vor Motivering, det kan ikke gøres i samme Lov, og det kan heller ikke gøres ved Arbejdsgiverne, saaledes som det er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Det er for Resten intet som helst Land, hvor Fi-